

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a členov senátu JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 14. marca 2012 v Bratislave v trestnej veci obvineného **L. O.** pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 13. októbra 2011, sp. zn. BB-3T 25/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 13. októbra 2011, sp. zn. BB-3T 25/2011, **sa z r u š u j e.**

O d ô v o d n e n i e

Samosudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 13. októbra 2011, sp. zn. BB-3T 25/2011, podľa § 355 ods. 5 Tr. por. odmietol odpor podaný proti trestnému rozkazu samosudcu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 31. augusta 2011, sp. zn. BB-3T 25/2011, ako podaný neoprávnenou osobou.

Uvedené rozhodnutie pritom odôvodnil tým, že JUDr. P. P. nie je advokátom a ani advokátskym koncipientom, a preto nemohol prijať splnomocnenie tak, ako to urobil v plnomocenstve na str. 97 spisu. Potom ani nemohol zastupovať advokáta JUDr. M. A. v úkonoch pred súdom, a teda nemohol zastupovať ani obvineného **L. O.** v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde.

Ako podotkol ďalej, bez toho, aby bolo potrebné vo veci vykonať grafologické skúmanie, preskúmaním podpisov na plnomocenstve a podanom odpore je zrejmé, že odpor

podaný dňa 12. septembra 2011 proti vyššie spomenutému trestnému rozkazu nepodal osobne obvinený L. O., nakoľko pri jeho mene chýba podpis, a keďže podpis sa nenachádza ani pri mene JUDr. M. A., odpor nebol podaný ani v jeho zastúpení. Jednoznačne bol tak podľa názoru súdu prvého stupňa podaný JUDr. P. P., pri mene ktorého je podpis a tiež i použitá skratka v.z., teda v zastúpení s dodatkom podľa plnej moci.

Na základe vyššie uvedeného teda samosudca dospel k takému záveru, že namiesto riadne zvoleného obhajcu opravný prostriedok podal iba zamestnanec advokátskej kancelárie, na čo nie je podľa Trestného poriadku oprávnený, a preto považoval za nevyhnutné postupovať podľa § 355 ods. 5 Tr. por.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal obvinený L. O. sťažnosť.

V jej písomnom odôvodnení pritom zdôraznil v prvom rade tú skutočnosť, že ako účastník trestného konania podal proti vyššie citovanému trestnému rozkazu odpor, a to v lehote, ktorá sa pre tento úkon stanovuje, ako i voči súdu, ktorý tento trestný rozkaz vydal. V predmetnom konaní si s poukazom na § 36 ods. 1 Tr. por. splnomocnil ním zvoleného advokáta JUDr. M. A., Advokátska kancelária, B., zapísaného v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory.

Ďalej upozornil na to, že v zmysle § 62 ods. 1 Tr. por. bolo potrebné jeho podanie posudzovať podľa obsahu a ak mal súd pochybnosť ohľadom formy daného procesného úkonu, potom mal vyzvať účastníkov, aby svoje podanie doplnili, príp. doložili skutočnosť, ktorá je pre tento úkon z procesného hľadiska podstatná. Súd síce vyzval na podanie vysvetlenia ním zvoleného advokáta, ktorý uviedol, že podanie je jeho podaním (doložil i plnomocenstvo) a v prípade JUDr. P. P. nejde o substituenta v danej trestnej veci, no jemu ako účastníkovi konania, o ktorého právach sa rozhoduje, žiadnu výzvu nedoručil, čo považuje za nezákonný postup v konaní, nedodržanie zásady spravodlivého procesu.

Čo sa týka potom samotného plnomocenstva, tak to bolo dané z jeho strany pre celé konanie advokátovi, ktorý toto neodmietol. Hlavne, ale nie výlučne je na tomto plnomocenstve aj JUDr. P. P., ten však nemôže konať v danej veci samostatne, pretože uvedené spojenie to vysvetľuje – menovaný nezastupuje advokáta výlučne (samostatne) vo veciach, kde to iné právne predpisy vylučujú, a takýmto iným predpisom

je aj Trestný poriadok v častiach o povinnej obhajobe. V predmetnom prípade nejde tak o zastúpenie advokátskym koncipientom, ani zamestnancom advokáta a ani o substitúciu pre iného advokáta, ale dané plnomocenstvo je určené v trestných veciach v zmysle § 36 ods. 1 Tr. por. iba pre advokáta. Úprava v plnomocenstve je zvolená preto tak, lebo ide o vzorové formulárové plnomocenstvo tak pre zastupovanie klientov v civilných veciach, ako aj v trestných veciach.

S ohľadom na vyššie uvedené má teda obvinený za to, že v danom prípade išlo s poukazom na § 62 ods. 1 Tr. por. o odpor podaný ním ako oprávnenou osobou (išlo o hmotnoprávny úkon účastníka konania), pričom z procesného hľadiska bol tento úkon urobený prostredníctvom jeho advokáta na základe plnomocenstva v súlade s § 36 ods. 1 Tr. por. Z týchto dôvodov preto žiada, aby bolo napadnuté uznesenie zrušené ako nedôvodné a vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku primárne zistil, že sťažnosť je prípustná (§ 355 ods. 5 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.) a tiež bola podaná v zákonnej lehote na príslušnom súde (§ 187 ods. 1 Tr. por.). Na základe toho potom postupom v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť je **dôvodná**.

Podľa § 355 ods. 1 Tr. por. obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, ako aj prokurátor môžu podať proti trestnému rozkazu odpor. Odpor sa podáva na súde, ktorý trestný rozkaz vydal, a to do ôsmich dní od jeho doručenia. Osobám, ktoré môžu podať odvolanie v prospech obvineného okrem prokurátora, sa lehota končí tým dňom ako obvinenému. Ak sa trestný rozkaz doručuje obvinenému a aj jeho obhajcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané neskôr. Na navrátenie lehoty sa primerane použije ustanovenie § 64.

Podľa § 36 ods. 1 Tr. por. obhajcom môže byť len advokát.

Podľa § 36 ods. 2 Tr. por. pri úkonoch trestného konania sa môže dať obhajca zastúpiť advokátskym koncipientom, ak s tým obvinený súhlasí

a/ v prípravnom konaní, ak ide o konanie o prečine a zločine s výnimkou obzvlášť závažného zločinu,

b/ v konaní pred súdom, ak ide o konanie o prečine.

Podľa § 62 ods. 1 Tr. por. podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené. Možno ho urobiť písomne, ústne do zápisnice, telegraficky, telefaxom, elektronickými prostriedkami podpísané so zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona alebo bez zaručeného elektronického podpisu. Podanie urobené telegraficky, telefaxom alebo elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu treba potvrdiť písomne alebo ústne do zápisnice do troch pracovných dní, inak sa o podaní nekoná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica vydal dňa 31. augusta 2011 pod sp. zn. BB-3T 25/2011, trestný rozkaz, ktorým uznal vinným Ľ. O. za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., za ktorý mu uložil podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Obvinenému bol trestný rozkaz doručený dňa 05. septembra 2011.

Dňa 12. septembra 2011 bol proti vyššie citovanému trestnému rozkazu podaný odpor, a to na listine s hlavičkou Advokátskej kancelárie JUDr. M. A., z ktorého obsahu je zrejmé, že tento podáva obvinený Ľ. O. prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu, ktorým má byť práve vyššie menovaný advokát (v. z. podpísaný JUDr. P. P.). K podanému odporu bolo pripojené aj plnomocenstvo vlastnoručne podpísané obvineným, ktorým tento splnomocnil Advokátsku kanceláriu JUDr. M. A. na zastupovanie v rozsahu tak, ako je to uvedené v predmetnom plnomocenstve. Pod podpisom obvineného sa nachádza ďalší text, z ktorého vyplýva, že toto splnomocnenie v celom rozsahu prijíma JUDr. P. P., ako splnomocnený zástupca advokáta.

Vyššie uvedené plnomocenstvo je zo dňa 30. augusta 2011, a teda obvinený Ľ. O. mal zvoleného obhajcu už v čase vydania trestného rozkazu.

Nakoľko samosudca Špecializovaného trestného súdu po dôjdení odporu na súd zistil, že JUDr. P. P. nie je evidovaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory, vyzval Advokátsku kanceláriu JUDr. M. A. na podanie vysvetlenia, v akej pozícii sa tu po právnej stránke nachádzal vyššie menovaný v čase od 30. augusta 2011 do 12. septembra 2011.

Dňa 07. októbra 2011 bolo na súd prvého stupňa doručené písomné vyjadrenie advokáta JUDr. M. A., z ktorého je zrejmé, že obhajcom v danej veci je advokátska kancelária tak, ako je to uvedené v príslušnom plnomocenstve, pričom pokiaľ ide o JUDr. P. P. tento tu je interným zamestnancom na pozícii právnika podľa pracovnej zmluvy s účinnosťou od 23. júna 2011 (je zodpovedný za pracovnú náplň právneho poradenstva a vedenia všeobecnej právnej agendy a právnych služieb), na základe čoho nie je možné považovať dané plnomocenstvo za dané v substitúcii, ani za plnomocenstvo pre inú tretiu fyzickú, alebo právnickú osobu. Prílohou k vyjadreniu je i pracovná zmluva medzi predmetnou advokátskou kanceláriou a zamestnancom JUDr. P. P..

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a predovšetkým s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel k takému záveru, že predmetný odpor treba považovať za podaný oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde.

V tejto súvislosti treba pritom poukázať najmä na otázku skúmania obsahovej stránky podaného opravného prostriedku, z ktorej je zrejmé – ako už aj bolo napokon vyššie spomenuté - že tento má byť v danom prípade vyjadrením vôle obvineného Ľ. O. („*Obvinený podáva, v zastúpení zvoleným obhajcom tento odpor proti trestnému rozkazu ...*“), ktorý je v zmysle § 355 ods. 1 Tr. por. osobou oprávnenou na podanie odporu.

Ak mal súd pochybnosť ohľadom toho, či ide skutočne o prejav jeho vôle, nakoľko jeho podpis sa na danom podaní nenachádza, správne mal postupovať tak, že okrem Advokátskej kancelárie JUDr. M. A. mal vyzvať aj obvineného na podanie vyjadrenia, aby tak daný formálny nedostatok odstránil. V momentálnom štádiu konania už pritom takýto postup nie je potrebný, a to práve s poukazom na obsah posudzovanej sťažnosti obvineného, ním vlastnoručne podpísanej.

Pokiaľ ide potom o to, či bolo formálne správne udelené plnomocenstvo zo strany

obvineného obhajcovi JUDr. M. A. a či bol následne i odpor podaný prostredníctvom neho, tak tu môžu vyvstávať aj podľa názoru sťažnostného súdu určité pochybnosti. Jednoznačne má však za to, že ak na plnomocenstve nachádzajúcom sa na str. 97 spisu je o.i. uvedené i to, že obvinený Ľ. O. zmocňuje advokáta JUDr. M. A. k zastupovaniu vo veci, k čomu je pripojená aj pečiatka jeho advokátskej kancelárie spolu s podpisom, a zároveň ak odpor bol podaný na tlačive s hlavičkou tejto advokátskej kancelárie s uvedením JUDr. M. A. ako obhajcu obvineného Ľ. O., nemôžu ísť za danej situácie aj príp. formálne nedostatky v tomto smere, predovšetkým s poukazom na obsah podaného odporu, obvineným podanú sťažnosť ako i vyjadrenie vyššie menovaného advokáta na úkor práv obvineného.

Pochybenie súdu prvého stupňa treba teda vidieť v tom, že v predmetnom prípade bolo potrebné dať príležitosť aj samotnému obvinenému na vyjadrenie a až následne na to malo byť buď vydané rozhodnutie o odmietnutí podaného odporu alebo nariadené hlavné pojednávanie vo veci.

Z vyššie uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. marca 2012

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová